

T. E. B. Merkez Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mekin Tanker'in Eczacılık Günü Nedeni ile Yaptığı Basın Toplantısı

14 Mayıs Eczacılık Günü nedeniyle, Türk Eczacıları Birliği ve 2. bölge Ankara Eczacı Odası ile ortaklaşa düzenlediğimiz basın toplantısına hoş geldiniz.

14 Mayıs, 1839 yılında, öğrenimini tamamlayan öğrenciye ilk diplomanın verildiği gündür ve eczacılıkta bilimsellik kavramının yerleştiği gün olarak kabul edildiğinden 1967'den beri Eczacılık Günü olarak kutlanır.

Eczacılık bilim ve mesleği, sağlık hizmetleri zincirinin, önemli ve vazgeçilmez bir parçasıdır.

Sağlığın, bedensel, ruhsal ve toplumsal yönlerden tam bir iyilik hali olması ve sağlık hizmetlerinde, sadece tedavi edici değil, koruyucu ve esenlendirici gerekleri birlikte düşünülmesi, kabul edilmiş bir gerçektir.

Bu anlayış içinde bir sağlık elemanı olan eczacıyı, sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi için, olması gerektiği yerde görmek; hak ettiği değeri vermek; vatandaşlarımızın sağlık sorunlarının çözümünde, yetiş-

miş insan gücü olarak en verimli hizmeti sağlayabilecek koluma, doğru bir biçimde oturtmak gereklidir.

Eczacı, ilaç alanında uzman, sağlık elemanıdır. Eczacının, sağlık alanındaki görev ve yetkileri devredilemez, bunlardan vazgeçilemez.

İsteğimiz, sağlık hizmetlerinin yeterli, nitelikli ve eşit olarak sağlanması ve halkımıza tam olarak ulaştırılmasıdır. Eczacılar, bu konuda, üzerlerine düşen görevi tam olarak yerine getireceklerdir.

Bu yılki kutlama programı, H.Ü. Eczacılık Fakültesiyle ortaklaşa düzenlenmiş ve 12 Mayıs gününden başlamak üzere üç gün sürmüştür.

12 Mayıs günü «İlaç fiyatlarını serbest bırakma girişimleri ve doğurabileceği sonuçlar» panel düzeninde tartışılmıştır. Bu konu, bir süredir basında da yer almış ve genellikle farklı üç görüş ortaya atılmıştır:

Bir kısım sanayiciler, böyle bir uygulamanın yararlı olacağını, bu yolla ilaç kalitesinin artacağını, ortaya atmakta;

Bir kısım sanayiciler ise bu uygulamanın, yaratılmak istenen rekabeti büsbütün ortadan kaldıracığını, bazı tekellerin oluşacağını, yerli ilâç sanayii'nin bu nedenle ortadan kalkabileceğini iddia etmektedirler.

Eczacılar da oluşan başka bir görüş ise, bu uygulamaya başlanırsa; ilâcın vazgeçilmesi mümkün olmayan bir ihtiyaç maddesi oluşu, tüketicinin ilâç seçiminde bir oyu bulunmayışı; kaliteli ilâç-kalitesiz ilâçtan söz edilemeyeceği, ilâcın mutlaka farmasötik kalitede olma zorunluğu ve ilâcın diğer özellikleri nedeniyle, ilâçta rekabetin düşünülmemesi; pahalı ilâcın, onu üretenlerin ekonomik gücü dolayısıyla her zaman revaçta olacağı ve bu nedenle bütün ilâç fiyatlarının, zamanla, en pahalıya doğru yaklaşacağı ve sonuçta ilâçların tamamı için, makulün de üstünde, yüksek fiyat artışlarının meydana geleceği endişesini taşımaktadır. Birliğimizin görüşü de aynıdır.

Panelde bu görüşler tartışılmıştır. Aynı gün, TRT radyo ve televizyon haber bültenlerinde, Sayın Sağlık Bakanının «İlâcı, özellikleri dolayısıyla fiyatı serbest bırakılmaz, denetim altında bulundurulması gereklidir» cümlesiyle açıklanan görüşü yer aldı.

13 Mayıs günü, bu yılki

toplantılara konuk olarak katılan KKTC Türk Eczacıları Birliği başkanı, sayın Ecz. Fatma Azgın, «KKTC'nde Eczacılık» konulu bir bildiri sunmuştur. Aynı günkü ikinci bildiri, «Hastanede Eczacının Rolü» konusundaydı ve Ecz. Leyla Üstel tarafından sunuldu. Bildiride özellikle, eczacıdan ilâç danışmanı olarak yararlanılması gerektiği vurgulandı.

Hastane Eczacısının, birkaç yıl öncesinin ekonomik ve politik koşulları içerisinde ortaya çıkan göreve istek fazlalığı, eczacının, sağlık hizmetindeki vazgeçilmez görevinin önemini gözden kaçır hale getirmiştir. Nitekim hastanelerde çalışan eczacılar, ana sağlık elemanlarına tanınan bazı haklardan mahrumdur.

Örneğin «teminindeki güçlük» kavramı, eczacılar için, açılan kadrolara başvuru sayısı ile değerlendirilmiş, kadronun gerektirdiği hizmetler ile bu hizmetleri eksiksiz yapacak olan eczacı elemanın yetiştirilmesindeki unsurlar ve buradan doğan temindeki güçlük dikkate alınmamıştır.

Bu uygulama sonucu istek azalmış, hastanelerde münhal eczacı kadroları oluşmağa başlamıştır. Kaldı ki hastanelerde, eczacılık hizmetlerinin çağdaş bir düzenleme içinde olduğu da söylenemez. Eczacı-

nın bilimsel ve meslek gücünün, becerisinin, ancak çok küçük bir kısmından yararlanılmaktadır. Tamamını devreye sokmak, sağlık ve tedavi hizmetlerinde bir atılım olacaktır.

Aynı gün, panel düzeninde tartışılan konu «sağlık hizmetinde eczacının yeri ve muvazaalı eczaneler sorunu»du.

Eczacının, hak ve sorumluluklarının bir kısmını, kanunlar karşısında sorumlu olmayan kişilere devretmesi ve kalan kısmını da kullanamaması anlamına gelen ve yasalarda olduğu kadar vicdanlarca da kabul edilmesi mümkün olmayan bir uygulama olarak

tanımlanan muvazaanın, insan sağlığı açısından tehlikeleri, bu yasa dışı uygulamanın getirdiği sakıncalar anlatıldı.

14 Mayıs günü, Dr. Ecz. Okan Atay tarafından, güncel bir konu olan, «Psikotrop İlaçlar» incelendi. Bu günün ikinci bildirisi, «İlaçta Kalite Kontrolü» idi ve Dr. Ecz. Yılmaz Çapan tarafından sunuldu.

Programın panel düzeninde tartışılan son konusu «Ekonomik bir model olarak kooperatifçilik ve Eczacılık Kooperatifleri» idi. Türkiye'de 16 Eczacılık kooperatifinin bulunduğu açıklanan bildiride, tarihe, kooperatiflerin yararları açıklandı ve sorunları tartışıldı.